

la galeña

REVISTA

SEMANAL

Redacción y Administración
MURALLA, 4

● PRECIO 15 CTS. ●

Centro de Venta y Suscripción:
Estanco, n.º 5, calle Nueva, 18.

¡Pensar en grande!

Ha llegado la hora, magnífica y tremenda en que el Destino impone a los españoles la obligación de pensar en grande. Es la gran sazón que a veces tarda siglos en volver. Póngase en las fronteras enormes cartelones: "Aquí se va a hacer un pueblo". ¿No es la delicia mayor? ¿Hacer, construir una nación para generaciones? ¿Anticipar el porvenir, creándolo? Es la mañana estremecida que vive el arsenal cuando con urgencia afanosa se están dibujando los gálibos de las naves y se presienten en germinal condensación todas las bonanzas y todas las borrascas de sus futuras navegaciones. La gran faena de arquitectura comienza tras un siglo de liquidación, derrumbamiento y angostura de la vida. El tamaño del porvenir depende de la magnanimidad del propósito. Magnanimidad—almas anchas—, no megalomanía. "Durante mi vida—decía Floridablanca en sus postimerías—yo no me he propuesto otra cosa que ensanchar los caletres de los españoles". Amigos, tomemos el acuerdo por unanimidad: ¡pensar en grande!

Pero es preciso declarar de la manera menos eufémica que se está haciendo todo lo contrario; gentes con almas no mayores que las "usadas" por los coleópteros han conseguido en menos de dos meses encanijarnos esta República niña y hacerle perder el garbo aquel con que nació. Esto no se puede tolerar ni un minuto más, y como es intolerable, yo, por mi parte, no lo to-

lero, utilizando para ello la única fuerza que tengo, la de mandar cantar al ciego de bandurria que yo soy; es decir, denunciándolo sin eufemismos ante el país.

Unos cuantos grupos que moscardean en el contorno inmediato del Gobierno están interceptando la comunicación directa de éste con la nación; le inquietan, le estorban, le desorientan y desazonan. Hay en el Ministerio algunos hombres de primer orden, cuyo único error grave ha sido tomar en serio a toda esa botaratería que pretende hacer de la República su propiedad privada y se atribuye tad arbitraria como audazmente, y tan audaz como ridículamente, la representación auténtica del pueblo, de la voluntad nacional, etc., etc. Mentas arcaicas, incapaces de descifrar las líneas monumentales del porvenir, sólo saben recaer en los tópicos del pasado, y se empeñan en que nuestra naciente democracia sea como las de hace cien años, y cometa, sin renunciar a ninguna, todas las insensateces y todas las torpezas en que aquellas se desnucaron.

Es preciso que frente a ellos defendamos la originalidad de nuestra República, originalidad que va insinuada y como jeroglífica en el modo de su advenimiento. No se olvide esto, porque en ello reside el secreto del futuro: cuando se propuso a España hacer una revolución, España dijo que no; mas cuando se le preguntó si quería la ins-

tauración legal de una República, España, con pasmosa coincidencia, dijo casi entera que sí. Este es el hecho innegable y fundamental, marco en que ha de moverse la historia próxima; quien no acierte a mantenerse dentro de él, quien no logre interpretar su inexorable imperativo es, históricamente, un hombre muerto. La transformación de la vida española va a ser tan honda, sustantiva y radical, que la empequeñecen, reducen y superficializan los que hablan a toda hora de "revolución", jugando con los varios sentidos del vocablo. Porque lo que bajo ese nombre de "revolución" piden son cuatro cosas espectaculares, sin efectivo radicalismo; es decir, sin raíces ni plenitud ni perduración posible. ¡Aviados están si creen que la juventud va a interesarse por esa momia de República carbonaria, peluda y gesticulante que quieren hacernos!

Hagamos, pues, un alto en la marcha y... pongámonos a pensar en grande.

La primera condición para pensar en grande es pensar con arquitectura, es ver las cosas con su perspectiva, poniendo cada una en la altitud y rango que le corresponde. Ya se ha faltado contra esta primera condición. Todo, lo importante y lo baladí, anda confundido y las cabezas padecen grave desorden. Para corregirlo es preciso que la Prensa haga un enérgico esfuerzo, poniendo orden en su información, dejándose de estúpidas persecuciones

Necessiteu fer una instal·lació per a regar?

Construir cloaques o cubrir recs en camins i carreteres?

**Empleieu canons de CIMENT FORMIGAT O COMPRI-
MITS que fabrica la casa**

ENRIC SAGRERA

Carrer de Vilallonga

(Carretera de Roses)

Molt acreditada amb aquesta mena de treballs i on trobareu tota classe de mides i accessoris amb inmillorables condicions de qualitat i de preu.

CASA CENTRAL:

Carrer de Lorençana

GIRONA

personales y dibujando cada día en las mentes de sus lectores claras líneas jerarquizadas que hagan vislumbrar el edificio de la nueva España.

Tras diez años de anulación vuelve la Prensa, quíerese o no, a poseer una intervención decisiva en la vida pública. Ni puede dejar de ser así cuando se trata nada menos de construir un Estado, por tanto, de retirar las nociones habituales enquistadas en las cabezas y sustituirlas por las novísimas del Estado que se va a hacer. Ha aumentado, pues, la responsabilidad de los periódicos. Yo estoy seguro de que sabrán responder como buenos; pero he de decir que en estos dos meses la Prensa—y especialmente la de Madrid—no ha estado al nivel de su formidable misión. La causa, como de tantas otras cosas que ahora pasan, habrá tal vez de buscarse en esos diez años de censura que la han desmoralizado, impidiéndola vivir sobre sí misma y ejercitar su propia responsabilidad. No era fácil, sin titubeo, pasar de golpe a una situación diametralmente opuesta en que pesa sobre la Prensa un máximo de responsabilidad. Lleno de confianza envió esta excitación a mis compañeros de Prensa. Piensen que de nosotros depende en anormal medida lo que en España vaya a pasar. Eliminen a rajata-

bla de sus columnas toda frivolidad, toda ligereza, toda información inexacta y, sobre todo, el desorden. Demuestren que saben contribuir a la gigantesca faena de edificar un Estado novísimo.

He aquí un ejemplo de gran calibre que aclara la anterior sugestión.

La República española tiene a estas horas en su haber una hazaña enorme, fabulosa, inverosímil, única en el mundo, que debía haber bastado por sí sola para compensar cuantos otros errores menores puedan haberse cometido. Esta hazaña es la Azaña: la reducción radical del Ejército. No hay en el mundo otro pueblo que sea capaz de hacer cosa parecida, cuando todos, conste así, todos sueñan con hacerlo. El modo como se ha hecho es, además, perfecto en sus líneas generales: sin frases, con generosidad, sin vejamen intencional para nadie. No juzgo aquí los detalles, para lo cual me falta competencia; pero nadie, creo, podrá honradamente desconocer la seriedad y el acierto con que el conjunto de la obra se ha iniciado. Por otra parte, los militares que la reforma elimina han dado una prueba de formalidad ejemplar no representando hasta ahora estorbo a la ejecución de la crudísima obra quirúrgica. Han comprendido que el Ejército había llegado a desnacionalizarse por comple-

to, tolerando, entre otras cosas, su hipertrofia. Si en España había de haber un día Ejército bien fundido con la nación y enraizado en ella era inexcusable un corte radical. Todo se ha hecho, pues, prodigiosamente. Ahora bien; un régimen naciente que se atreve a eso, en vez de mendigar los apoyos más inmediatamente eficaces, puede mirar con justo orgullo al mundo entero. Pero, además, un régimen que comienza por decretar tan importante economía en el órgano estatal más delicado ofrece al mundo una garantía, sin ejemplo parejo, de las que hará en las demás porciones del cuerpo público más dóciles al bisturí. Y esto bastaría—y bastará apenas trascurren los espasmos bursátiles de estos días—para dar prestigio suficiente a nuestra moneda y permitir las manipulaciones técnicas que la estabilicen.

Yo veo en el contenido y en el modo de ser hecha esta reforma un paradigma de esa nueva democracia, que, sabiéndolo o no, traen preformada en su sangre las nuevas generaciones. Ese es el estilo de la única nueva política que conquistará el futuro.

Es decir, que la reforma del Ejército es hoy en el panorama político universal un hecho de primer orden. Pues bien; los periódicos no le han dedicado

ni més espació ni més calorías que a qualquiera de los otros decretos pululantes en esta temporada o que a esta o la otra querella—en general, ridícula—contra qualquíer personajillo que hizo su majadería o cometió su pequeña bellaquería en los años últimos. De esta falta de perspectiva me permito acusar a mis compañeros de profesión—los periodistas de Madrid—por lo mismo que me hago uno con ellos.

Si algo merece un homenaje nacional y espontáneo es la reforma del Ejército. Y este homenaje debe ir a Azaña; pero a la vez a los militares que abandonan su carrera y a los que perduran en ella. Ese homenaje destacará adecuadamente el hecho ejemplar sobre los otros menores e innumerables. (Como en España todo tiene un enorme coeficiente de personalismos—y no está dicho que sea esto tan absolutamente un defecto, como suele creerse—me interesa dar a conocer el que corresponde a este asunto. Hace muchos años que no veo al señor Azaña, y desde siempre me ha dedicado su más escogida antipatía y su perma-

nente hostilidad. Conste así. Pero esto no quita ni pone para que yo reconozca en él un hombre de gran talento, dotado además de condiciones magníficas para el gobierno.)

¡Arquitectura, perspectiva, fijar la atención en el asunto o asuntos que son lo más importante en cada etapa!

Y AHORA LO MAS IMPORTANTE PARA EL PORVENIR DE LA REPUBLICA ES LA CALIDAD DE LOS CANDIDATOS QUE VAN A SER ELEGIDOS Y A INTEGRAR LA ASAMBLEA CONSTITUYENTE.

JOSE ORTEGA Y GASSET.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
VENCIMIENTO 1.º DE MAYO
Negociamos los Cupones
de la Deuda Amortizable 5 %
VENCIMIENTO 15 DE MAYO

GANDHI

Revolucions sense sang

per R. N. RIBERA

Mahatma Gandhi ha sentat una nova doctrina davant el món: guanyar revolucions sense sang.

El gran cabdill indi, feble de cos, que amb prous feines pesa quaranta quilos, ha lograt atraure l'atenció universal amb la nova teoria de la resistència passiva.

La desobediència passiva consisteix en no reconèixer les lleis angleses, sense agressió a ningú; deixar-se empresonar, crucifixar i occir ans de cedir, però sense cometre tant sols un homicidi per a què la puresa de la causa que es defensa no es vegi empal·lidada.

Hostilitzar a Anglaterra no adquirint ses mercaderies i desobeint passivament ses lleis; aqueixa ha sigut la síntesi de son programa revolucionari.

Anglaterra, la fi, es declara vençuda. La gran nació britànica es disposa

a cedir i el gran cabdill de la Índia, pel qual la premsa universal té sos aplaudiments més alts, es despulla de sos vestits religiosos, es talla el manyoc de cabells que es deixava en l'occipuci, que és per on els esperits, segons sa fe, arrastren als mortals de les ombres devés la llum, s'abilla a l'europea i es disposa a la Índia en una nació autònoma, sempre però baix la protecció de la que un dia s'erigí en marastrapàtria i ara vol convertir-se en marepàtria.

Recentment s'anuncià que Mahatma Gandhi parlaria a Bombay; i quan aquella endeble figura féu sa aparició en la tribuna, rebé l'aplaudiment de mig milió de persones: l'aplaudiment més gran que registra la Història, puix que, durant més de trenta minuts, no pogué parlar. Tal fou la tempesta d'entusiasme que despertà aquell trocet d'humanitat que sosté damunt ses es-

patlles un dels talents més grans del món asiàtic.

La Índia, territori d'un milió vuit-cents mil milles quadrades i una població de trescents vint milions d'ànimes, anomenada "El més brillant joell d'Anglaterra" (brightest jewel in England's crown), ha estat dividida profundament, des de vells temps per castes i més que res per idees religioses. Un conferenciant que havia viatjat molt per aquelles terres, digué que havia trobat allí més de trescents mils déus.

Però les religions dominants són la budista i la mahometana, quals partidaris han tingut sovint sagnants topaments per la cosa més insignificant com un ocorregut recentment, en que un mestre d'escola musulmà es posà a fregir carn de vaca i fou assassinat pels budistes que consideraren això com un insult i una profanació puix que la vaca és per a ells un animal sagrat. Aquests mai no mengen carn de animals bors, com els partidaris de Mohammed no la mengen de porc. No els hi ha valgut l'exemple d'Anglaterra, que es menja una i altra carn i governa amb dues parts.

Mahatma Gandhi ha fet el gran miracle d'unir-los a tots en una aspiració política, i segurament això influirà molt per anar apagant els odis racials i religiosos.

L'apòstol d'aquesta nova revolució originalíssima, rebé una visita de comunistes enfurismats, perquè Gandhi no havia intervingut per sorprendre l'execució d'un home que havia occit un policia. Tal volta cregué que l'homicida havia violat els principis de la resistència passiva sense vessar sang, i per això no digué una paraula. Es creuà de braços davant els comunistes i els digué:

—"Si per salvar la gran causa de la llibertat de la Índia es necessita la meua vida, sacrifiqueu-la".

Els comunistes baixaren el cap en senyal de reverència i se'n anaren.

El dia dos d'abril explicà la recepta de sa prodigiosa salut i energia, àdhuc comptant més de seixanta anys d'edat. Heu-se-la aquí:

—"Un cor sa, una consciència neta, abstenció d'aliments de carn, de begudes espirituoses. Res de condiments. Menjar estrictament de vegetals i amor per tots els éssers humans".

CAMIONAJES DIARIO A BARCELONA

Transporte paquetes, encargos, géneros y mercancías

SERVICIO a DOMICILIO

Agencia de Barcelona

Paseo Colón, 3 - Teléfono 24050

AUTOS

GREGORI

FIGUERAS
ADMINISTRACIÓN CENTRAL
Plaza Pi Margall, 4 - Teléfono, 30

AUTOMÓVILES DE ALQUILER Y TAXIS

OMNIBUS PULLMAN P.A.R.K. EXCURSIONES

Transporte directo entre las poblaciones de Castelló, Rosas, Cadaqués, Pto. de la Selva, Figueras, Barcelona.

Sírvanse de la nueva organización de transporte que les ofrece la casa GREGORI a precios ventajosos.

Peluquería de señoras PIERRE

Cervantes, 10, 1.º - Teléfono 23

FIGUERAS

**Masajes - Manicuras - Tinturas inofensivas
Henné y líquidos - Especialidad en postizos y pelucas. Rayas invisibles**

Permanentes desde 15 pesetas

PIDA V. HORA

Comunicat de LLANSÀ

Als autors d'una fulla anònima que s'amaguen sots el signat suggestiu de "Foment Agrícola"

La covardia té diverses manifestacions i una d'elles és amparar-se en l'anònim per injuriar impunement. Els homes sense idealitat, sense aquella instrucció precisa per a regular els actes de la voluntat i, per tant, impotents en tots els aspectes de la vida, tant polítics com socials, com els més senzills de relació mútua, forçosament portats pel seu esperit mesquí que no els deixa enlairar pels propis mitjans davant la societat, han de caure en la més baixa abjecció de la covardia moguts per la seva ambició. Heu's aquí la definició d'aquells homes que han teixit un munt de falsetats i fet calcar en lletres de motllo en una fulla anònima.

Contesto donant la cara, signant la contesta; no sabria fer-ho d'altre modo. I contesto, no per la ferida que ells han cregut inferir-me, no; contesto per dignitat i perquè entenc que els homes que avui pretenen disfressar-se com el llop, amb pell d'ovella, se'ls ha de despullar i arrancar la careta.

Mentiu descaradament, cínicament, a l'afirmar que he exercit el càrrec de jutge municipal d'aquesta vila durant cinc anys en temps de la dictadura. Sabeu perfectament que vaig ésser sempre un enemic de la dictadura, la qual va destituir-me de jutge i nomenà als protegits pel vostre amo i cacic. I, creieu, tinc a molta honra no haver exercit cap càrrec per nomenament directe durant tot aquest temps que serà la taca més negra de la història d'Espanya.

Es què en la meva actuació pública, de Jutge Municipal d'aquesta vila durant onze anys no hi heu trobat ni la més lleu falta en la que, retreient-la en el vostre diguem-ne escrit, poguer ferir la meua dignitat, que us ha sigut precís per a teixir les calúmnies, furgar en la meua vida privada? Covardia i cinisme. Ni una de vostres imputacions ridícules és certa i per tant, cap de vosaltres, tindrà la valentia de provar-les. Es tant el desig que sentiu de veure el meu derrocament econòmic que ara us arriba a l'ànima creure que poc a poc me vaig refent d'aquella escomesa indigna, preparada pel vostre cacic i portada a cap per vosal-

tres. Recordem fets, recordem quan corrieu esverats per aquests móns cercant un farmacèutic a fi de declarar-me el pacte de la fam; i recordem el que va costar trobar-lo. Però a la fi el vàreu trobar i segellàreu el pacte. Si jo en aquells moments m'hagués venut la consciència al vostre cacic, com tantes vegades us l'heu venuda vosaltres, ni hauria sigut perseguit, ni denunciat políticament, ni destituït de Jutge, ni suspès i més tard tret de farmacèutic titular, etz., etz. Nosaltres, els que tenim ideal, no ho fem això; la consciència és nostra i la volem nostra.

Altrament que aixecar el cap ben alt, lo que no poden fer certs cacics que deuen la fortuna, que fan servir per a humiliar als que no s'ajupen a la seva voluntat, a combinacions il·lícites que cauen dintre el codi penal.

Porteu a dintre l'ànima l'esperit dels dictadors, aquell esperit indigne i covard que pretenia imposar la seva voluntat per la força ofegant tota idealitat sentida noblement. Heu descendit tant que ja no us veu ningú. Si no fos que teniu encara viu el fibló de la calúnnia hom creuria que heu fugit enllà arredossats a l'ombra d'un Martínez Anido, vostre ex-director i de qui sou uns mals imitadors. Mals imitadors, no per man-

ca de voluntat, sinó perquè les vostres facultats mentals no estan a la seva altura.

I parlem ara de vostra idealitat republicana que tot de cop, segons pròpia manifestació, satura el vostre esperit. Sabeu que significa sentir una idealitat nova? Significa purificació de l'esperit; significa il·luminació de la intel·ligència per idees de renovació; significa penediment pels errors comesos dintre la idealitat vella. Són aquests els vostres sentiments. No i mil vegades no; és prou llegir la vostra indigna fulla per a quedar convençut. Confoneu completament el sentit, la significació i fins el concepte de la idealitat. A tal extrem que vosaltres, que durant la vostra vida política n'heu sentit tantes d'idealitats, que vos emmotlleu sempre a la darrera, a la que mana. I perquè ningú dupti d'aquesta afirmació concreta, la vostra filiació política d'aquests darrers anys: regionalistes, nacionalistes, primoriveristes, d'Unió patriòtica, berengueristes, cambonistes, centristes... i del 14 d'abril ençà republicans, federals i socialistes.

Recordo haver llegit en el vostre, diguem-ne escrit, ja veieu si soc tolerant, que abans de la proclamació de la República espanyola havieu ja treballat per ella votant als candidats que es diuen republicans. Mentida; votàveu i votareu sempre els candidats que imposi l'amo, el cacic. Treballàreu per la República fent delacions indignes? Treballàreu per la República fent empresonar a republicans de tota la vida pel sol fet de no avenir-se a blincar l'esquena davant els Barrera i Chamorro en aquelles bacanals que celebraven en el palau del cacic?

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-- LUBRIFICANTES --

La Comercial e Industrial
Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

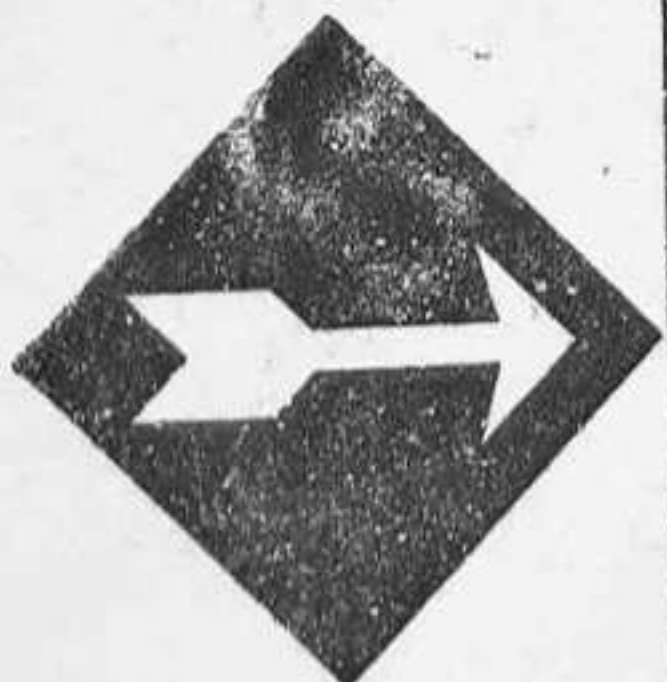
Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 **FIGUERAS**

LAMPARA

MAZDA

claror diurna

I posats a preguntar, continuem: Quins són els republicans figuerencs que us presten ajut i us han obert els braços? —Són potser aquells que en els darrers moments de perill arronçaven les espatlles amagant se dintre casa? —I us han volgut? —Què no coneixen les llistes dels afiliats a la Unió patriòtica? Si coneixeu vos accepten la vostra col·laboració és que tenen tant de republicà com jo de bisbe. Pobre república espanyola si ha d'ésser defensada per republicans com vosaltres!

Anem enllà que és l'hora de la veritat i nosaltres estem fermament disposats a desemmascarar des de les planes llibres a tots els hipòcrites que, dient se avui republicans, furguen d'amagat els fonaments de la nostra jove república. I ho farem sense por ni a les vostres calúrnies ni a la vostra organització albiñanista, que ja ha actuat en aquesta vila, encara que sortosament fallés el cop. Ja sé que consta el meu nom a la vostra

llista negra, a la llista dels que els albiñanistes heu *condemnat*. Calsina, Purcallas, Figa, Barris, Feliu, etz... Però ja veieu tot i sapiguent-ho encara no he agafat por; vaig on vull; a l'hora que em plau i sense recordar que existeixen albiñanistes.

I res més per avui. Els republicans de Llansà continuaran la historia del nostre Centre Federal, al costat dels que siguin verament republicans; no dels que se'n diguin, dels que en siguin.

LLUÍS FIGA-BIGAS.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

Copiamos de "La Calle" del 5 de los corrientes

Don Joaquín Pi y Arsuaga

por ANTONIO PAPELL

Don Joaquín es un viejecito afable, correcto, de sesenta y siete años. Un viejecito de barba cana y ojos saltones, que recuerda esa imagen que está indeleblemente grabada en la conciencia de los buenos republicanos: D. Francisco Pi y Margall, su padre.

Su pisito—entre cielo y tierra—de la calle de Fuencarral guarda gratos recuerdos que emocionan, de la vida fructífera de aquel gran repúblico, gloria legítima de España y de la sociedad que le vió nacer.

La vida de D. Joaquín Pi y Arsuaga se ha cifrado en un renunciamento de su personalidad, entregada a la difusión de las doctrinas de su ilustre padre.

Me habla efusivamente el simpático viejecito de los federales de antaño y de la decepción profunda que le ha causado la implantación de la segunda República.

—Me preguntan—dice ese anciano admirable que ha renunciado a toda tentación política—por qué no formo parte de ella. Pero yo debo de responder, dolido en el alma; ésta no es mi

República, la República de mi padre; yo no puedo colaborar en ella. He de decir, como el cándido feligrés del cuento: «No lloro, porque esta no es mi parroquia.»

Lamentase D. Joaquín de la escisión de los directores del federalismo, de las rencillas personales que empalidecen la doctrina, de la desafección en que el Gobierno Provisional tiene a los federales y de la necesaria organización del partido.

—Hablé no ha mucho con mi amigo Sr. Lerroux—continúa diciéndome el hijo de Pi Margall—, a quien se ha culpado mucho, injustamente, como es costumbre inveterada en nuestra tierra, de reunir en un solo frente los federales y radicales, puesto que D. Alejandro ha aceptado íntegramente el programa de mi padre. Pero eso no ha podido realizarse.

Reconoce el Sr. Pi que el Gobierno actual no puede llenar las aspiraciones de la nación.

—Nosotros, los federales demócratas, no nos podemos poner a su lado. El

Gobierno Provisional es un leve tránsito de la monarquía a la República. El pueblo siente ansias más radicales de reivindicación y de justicia, y nosotros somos el pueblo. Para que vea usted el interés que han despertado las ideas sustentadas por mi querido padre, he de decirle que hace poco tiempo, habiéndose agotado una de las obras fundamentales de su credo, «Las Nacionalidades», intenté reeditarlas, cosa que no pude lograr después de hacerme el pedigüño por todas las librerías de Madrid. El Sr. Manuel Hilario Ayuso propúsome llevar a cabo la edición, por su cuenta y riesgo, a lo que me opuse porque este señor tenía la pretensión de anotarla. Al fin, y por mediación del correligionario señor Barriobero, pudo imprimirse el libro. En seis meses, la Editorial Ibero Americana ha vendido cerca de 2.000 ejemplares.

La labor de propaganda de ese viejecito infatigable, que no ha pretendido ser otra cosa que el hijo de Pi y Margall, ha florecido ubérrimamente en muchas de las comarcas españolas. Y hoy ha rechazado también, estoicamente, todas las incitadoras prebendas de los altos caudillos, porque, como dice con inaudita energía, como un estribillo que continuamente pone a los nobles dictados de su conciencia:

—Esa no es mi República, la República de mi padre...

Un pany de bona seguretat?

A la Serrelleria

-- CUFÍ --

Abdón Terrades, 17 - botiga-taller

ESCUELA PARTICULAR DE INSTRUCCION PREMILITAR DE CUOTAS "SPORT FIGUERENSE"

Abierta la matrícula desde 1.º de Febrero para los mozos de cuotas del actual reemplazo. Al matricularse se obtienen los derechos de Socio del Caetano. Es la más antigua de este partido judicial.

En este curso se abrirá una sección para mozos no cuotas que deseen reducir el servicio de ocho mozos mediante certificado de aptitud, según reciente Real Orden.

Informes completamente gratuitos sobre Reclutamiento.

COMUNICAT

Sr. Director de LA GALERIA.—Ciutat.

Molt senyor nostre: Amparant-nos en els drets que ens concedeix la Llei d'Impremta, preguem a vostè d'inserir en el periòdic de la seva digna direcció el següent comunicat, tramès igualment a "Empordà Federal", "La Veu de l'Empordà", "Libertad" i "Nuevo Figueras".

Amb mercès per endavant, queden a ses ordres,

Agustí Martí Lluch.—Santiago Prats Vila.—Josep Pujol Molinet

A la Comissió Tècnica d'Arts

Gràfiques de Figueres:

Fàstic!!!; sí, fàstic!!! fou el que ens produí de veure com certs obrers d'Arts Gràfiques, considerats com els més intel·lectuals dintre la majoria de treballadors figuerencs, es prestaven a firmar una nota que aparegué a la premsa nostrada del dissabte, donant crèdit a unes acusacions hipòcrites i falses que suposem els hi foren fetes en contra de D. Josep Soler Grau, de l'Ideal Tipografia, per l'ex-aprenent de la mateixa Ricard Sebastián Pi.

Just és que siem nosaltres els més indicats per sortir contra d'un afirmacions verinoses isquides com el corc d'un queixal podrit i plenes de verí.

En primer lloc devem dir que a l'Ideal Tipografia disfrutem d'unes aventatges de les que jamais poden ventar-se els firmants de la nota apareguda, sense que D. Josep Soler Grau hagi refusat en cap ocasió cap acte dels actuats per nosaltres. A l'Ideal Tipografia tenim llibertat per enraonar, si ens plau; menjar sempre i quan ens dona la gana dintre la jornada de treball; sortir del taller si ens és necessari; reposar, si estem cansats. En una paraula: si volem treballar, ho fem; i sinó, pleguem; tenint en compte però, que a final de setmana cobrem nostre sou íntegrament. Quan estem malalts, cobrem; quan es presenten festes entre setmana, cobrem, sense necessitat de recuperar les hores perdudes com se sol fer en la majoria de les impremtes; si per caprici nostre ens plau de disfrutar de 3 o 4 dies de permís per algun viatge de plaer, podem fer-ho, sense que se'ns hagi descomptat mai per aitals raons ni un sol cèntim de la nostra setmanada.

Nostres sous són regulats i potser millor retribuïts que en altres cases,

Vegi's sinó: oficial, 55 pessetes setmanals; dels dos aprenents, l'un 12 pessetes i l'altre 5, tinguent en compte que aquest darrer fa quinze dies que és a la casa; i el primer, a l'any 1925, ja cobrava les 55. Podeu dir vosaltres igual?

Quan a l'Ideal Tipografia s'ha celebrat un banquet en commemoració de qualsevulla esdeveniment, D. Josep Soler Grau ens ha convidat desinteressament, assistint-hi tots els que ens hem trobat a la casa, sense excepció. Aquestes reunions solem fer-les tres i quatre vegades a l'any.

I quan en alguna ocasió, com a caire particular que té l'impremta (no per tirar els treballs porcament a cara-i-creu com se'ns diu) ha convingut acabar alguna feina que ultrapassés de l'hora acostumada per anar a dinar o sopar a casa nostra, també D. Josep Soler Grau ens ha convidat per anar a la fonda. I totes les hores aquestes en que ha sigut precis treballar (com diem), per D. Josep Soler Grau ens han sigut abonades tal i com marca la llei.

El gerent en moltes ocasions ha treballat els diumenges i dies de festa; no solsment el matí, tarda i tot si li ha sigut precis, però pel seu compte, i mai als aprenents ens ha fet tocar ni una sola ratlla en feines particulars d'ell. Si com se'ns vol dir d'haver-nos vist els diumenges el matí al taller, hem anat a fer la neteja corresponent de local i maquinària, com es fa per tot arreu.

D. Josep Soler Grau, no explota—com preteniu—els obrers; els emancipa. Bona prova n'és el que després de la jornada de treball—que es fa de 8 hores—ens cedeix el material i la maquinària per a que nosaltres poguem millorar, fent-nos treballs pel nostre

compte i amb aital fi poguer treure'ns nosaltres un sobrepuix amb el qual poguem disfrutar de la vida, que a tot cos humà li és necessari.

Ara ens plau preguntar a la Comissió Tècnica d'Arts Gràfiques, si quan pel gerent de l'Ideal Tipografia s'ha fet alguna feina després del jornal (repetim de 8 hores)—que en moltes ocasions ha fet, treballant, ell solament, no 12, 13 i 14 hores com se diu, sinó que quan li ha convingut n'ha treballat 24 i fins 32 de seguides—hi ha hagut mai algun operari de l'ofici en vaga? Ni ell ho hauria fet, ni D. Josep Soler Grau li hauria comportat tampoc. Poden dir igual certs firmants de la ridícula nota, que s'han trobat fent hores d'excès, mentre pares de família anaven cercant feina d'una part a l'altre? La casa Vila, en la que rendeix sos serveis Francesc Armada (firmant també de la nota) ha respectat mai la jornada de 8 hores? Agustí Pou i Otó Oliveres, a la impremta Casellas, poden justificar-nos que mai han fet cap hora extraordinària? No ens és necessari preguntar-los-hi si aquestes hores les han cobrades o no, perquè en el cas darrer no haurien treballat en cap altre ocasió, i sabem certament que repetides vegades els han tocat les 12 de la nit al taller.

A l'Ideal Tipografia, no obstant, cal tenir-hi present que la reduïda capacitat del local i la manca de material, fa impossible el que en ella hi poguem figurar més operaris dels que som actualment.

I ara preguntem:

D. Frederic Bosch ens farà la mercè de dir-nos si en dues ocasions que vingué a ajudar-nos de nits a l'Ideal Tipografia (de qual favor li en restem agraïts) deixà mai D. Josep Soler Grau d'abonar-li les hores de treball a preu doble?

També D. Joan Balansà (així mateix firmant de la ridícula nota) ens dirà si durant tot el temps que estigué present sos serveis a Ideal Tipografia deixà mai també D. Josep Soler de pagar-li cap hora de treball? Sap pla bé ell que hi cobrava un sou que encara no havia guanyat mai. Recordi que la col·locació se li donà fins a acabar son servei militar i amb el propòsit de poguer-se fer algunes pessetes amb la intenció d'anar-se'n a Barcelona. I com no dubtem de què té bona memòria, també recordarà que quan acabà el servei, no se li donaren solament vuit dies de temps, sinó que D. Josep Soler Grau

li digué que podia cercar-se feina, però que mentre buscava una plaça que li convingués no li venia de quinze dies ni tres setmanes, amb tot i que amb els operaris que érem, se'ns feia impossible el treballar *desahogadament*. Sap sobradament ell com són tractats els operaris d'Ideal Tipografia, i també que comptades vegades veiem a D. Josep Soler Grau en el taller, només els diumenges al matí, que és el dia acostumat a la casa pel pago dels treballadors.

En quant a l'ex-aprenent Ricard Sebastián Pi, ens cal preguntar a la Comissió Tècnica d'Arts Gràfiques, primerament si coneixen a fons son caràcter ambiciós; i segonament si és mala retribució el sou de 18 pessetes (tant si plou com si neva) quan ortogràficament no sabia llegir ni escriure, particularment català; que no sabia canviar ni el panyo de la minerva i menys fer l'arreglo d'un clíxè a la mateixa? Moltes i moltes coses els podrà haver contat (mentides) l'al·ludit aprenent a la Comissió Tècnica d'Arts Gràfiques, però coses que res tenen que veure amb el treball, sinó d'assumptes purament particulars entre ell i el *gerent* (com dieu intentant ofendre'l) però el *gerent* ha complert perfectament durant quatre anys amb ell en tot el que a casa seva no estessin avisats.

No us ha contat que al mig any d'haver ingressat a l'Ideal Tipografia, sense saber fer absolutament res, li fou sol·licitat pel pare de Ricard Sebastián Pi al *gerent* un augment extraordinari de sou a 15 pessetes per atendre millor a les necessitats de la família i que al *gerent* sols hagué de dir-ho a D. Josep Soler Grau perquè fos atesa la referida petició, tinguent en compte que durant els dos anys que el *gerent* complí el servei militar, Ricard Sebastián Pi anà cobrant la *sopa-boba* passant gran part del dia jugant a pilota pel carrer de la Muralla? A la Comissió Tècnica d'Arts Gràfiques: els ha explicat que quan D. Josep Soler Grau li donà vuit dies de temps, com marca la llei, no compareixé Ricard Sebastián Pi a l'Ideal Tipografia fins el diumenge següent a cobrar, quan tots sabem que és disposat durant aquests vuit dies de dues hores diàries per cercar feina; i que per D. Josep Soler Grau li fou abonada la setmanada íntegra, no sense abans fer-li veure però que si li pagava era perquè volia, doncs no hi tenia cap obligació; i que Ricard Sebastián Pi cobrà ende-

¿Quiere Vd. ir elegante por poco dinero?

Lleve sus vestidos ha lavar o teñir a la TINTORERÍA IBÉRICA

Esta casa ha recibido los nuevos colores de moda para la temporada de verano

Limpiamos por el procedimiento a vapor seco por el cual es absoluta la conservación de la ropa.

TINTORERIA IBÉRICA

ubida a la Iglesia, 2

FIGUERAS

més una altra setmanada de 25 pessetes a "La Veu de l'Empordà" (on presenta sos serveis durant aquella setmana i de la butxaca d'un operari pare de família, que per sols aquest fet n'era més necessitat que no pas ell?

I que el diumenge que vingué a cobrar Ricard Sebastián Pi li preguntà D. Josep Soler Grau si se li devia alguna cosa, ço que Ricard Sebastián Pi contestà davant nostre que no?

Els ha explicat també a la Comissió Tècnica d'Arts Gràfiques si ha deixat mai de cobrar els dies de festa, malalties i excursions de pur caprici?

Si el comportament del *gerent* amb Ricard Sebastián Pi, últimament, no era com els dos primers anys, fou degut a que Ricard Sebastián Pi, aspirant a galons, s'entrometia amb la vida particular i privada del *gerent*, que res li importava.

També: podem considerar bon company de treball a un aprenent que quan ens succeïa una desgràcia, (que dintre el treball tots podem tenir-la), en lloc de procurar tapar-la, com fan tots els bons companys, li faltava temps per anar a explicar-ho al patró del taller, i quan no ho feia ell, ja hi havia qui se n'hi cuidava, a qual no volem retreure mentre les circumstàncies no ens hi obliguin, aspirant també a galons?

Es bon company el que jesuíticament fa despatxar a un altre aprenent, com féu Ricard Sebastián Pi amb el cas Albert Puig l'any 1929?

Si per ventura en alguna ocasió Ricard Sebastián Pi, segons predica ell, (que amb això de predicar falsetats en sap un niu) deixà de cobrar ço que li perteneixia, és que a Figueres no tenim jutjat que solventi aquests assumptes? I aguantà quatre anys a l'Ideal Tipografia, segons diu ell, sense cobrar?

Tampoc és cert que D. Josep Soler Grau li fes cap mena de proposició per quedar-se a meitat de sou, sinó que textualment li digué: "Tens vuit dies de

temps per cercar-te feina, doncs ja veus que anem fluixos, i com que tu ja comences a guanyar una miqueta, per donar-te deu pessetes com abans guanyaves, és natural que tu no t'hi conformaries pas". Ço demostra que si com abans hagués guanyat deu pessetes, se l'hauria quedat per anar-se'n a jugar a pilota també pel carrer de la Muralla. Per tant, és fals que se li fes cap mena de proposició per quedar-se a meitat de sou.

Sàpiga també la Comissió Tècnica d'Arts Gràfiques, que Ricard Sebastián Pi fou despedit per manca de feina, no per haver ingressat al Sindicat d'oficinaris, ans el contrari: D. Josep Soler Grau ens ha recomanat repetides vegades nostre ingrès al referit Sindicat, però com que D. Josep Soler Grau no presiona sobre les consciències dels operaris d'Ideal Tipografia, el *gerent*, particularment, li ha contestat negativament sempre, perquè tenia assumptes particulars amb el Sindicat que no ha d'explicar aquí. I sàpiga D. Frederic Bosch que si el *gerent* Agustí Martí Lluch (amb h), assistí al Sindicat el primer dia de la reunió d'Arts Gràfiques, fou perquè se l'invità amb papereta a disposició del qui interressi i en la qual no s'hi justifica pas l'ingrès del ram d'Arts Gràfiques dintre el Sindicat.

I ara que ha arribat l'hora de que sien expulsats els jesuïtes d'Espanya, cal que la Comissió Tècnica d'Arts Gràfiques assegurí la base de les declaracions porcament falses fetes per l'aprenent Ricard Sebastián Pi, que no feien necessària la publicació d'una nota ridícula a la premsa (ço que ha posat en baixa qualitat als firmants) qual nota duptem sia feta per cap d'ells.

Nosaltres, els firmants del present manifest, no deixem de veure però a la nota publicada el dissabte passat, una arma de combat emprada per mants polítics amb el propòsit de tacar l'honra i dignitat d'un bon figuerenc i ver-

¿Es Vd. hombre de buen paladar?

**¿Ha probado el mejor
vino espumoso?**

Pues aproveche la ocasión, adquiriendo para las fiestas señaladas una caja del incomparable

Champagne SAINT MARTIN

Caja 12 botellas	CARTA D'OR ESPECIAL.	"	72
"	"	CARTA D'OR	"	48
"	"	CARTA AZUL.	"	42
"	"	CARTA BLANCA.	"	36

DEPOSITO EXCLUSIVO PARA LA VENTA:

JUAN LLOVERAS BRET

Muralla, 17

FIGUERAS

Teléfono, 138

Figuerencs!! Empordanesos!!

Recordeu bé que

LA GALERIA

a Barcelona es vend als: Kiosc Barcelonès, de la Rambla de Canaletes, al davant de l'Hotel Continental.
Kiosc Carme del Pla de la Boqueria, Rambla de les Flors, davant del carrer que li dóna nom.

Empordanesos que sou a Barcelona: LA GALERIA us posarà i us tindrà sempre al corrent de com estem i de com anem a la terra nadiua.

LA GALERIA cal que sigui companyona vostra.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

Ramblejant

per KOLIN

■ L'Enriqueta demanava a la Quimeta que en sabia del «Diri». —«No sé, deia l'Enriqueta, on se fica aquest xicot.

Com que és tant engrescador a lo millor alguna altra pretendenta a la seva diableria me l'haurà pres». — Li respongué la Quimeta: «Ai! tonta! que no ho sabs?; estem en època d'examens, i el Diri deu covar les «cebes» que pugui collir, agafat com una llagasta als llibres per veure si hi és a temps.»

■ El carrer de Perelada l'altra dia va inaugurar els balls de nit amb artilleria rodada, car hi ha industrials de dit carrer que volen musics i dels bons, puix al compàs d'aquells airosos valsos el jovent disfrutava Llàtima que no pogués durar més, però...

Felicitem a la Teresa Fonolleras.

■ Amb motiu de la baixa de la pesseta els cereals han sofert una forta variació. Vet aquí que diferentament de tots els altres l'Ordí s'ha decaigut i a arribat fins el comble de no coïtzar-se en la llotja masculina. Per tal motiu i a fi de recobrar el seu valor ha demanat l'ajud del fill d'un important granire d'aquesta Ciutat.

Apa Ordís no tinguis tantes pretensions diguent que te venen molts joves al teu darrera.

■ El dilluns passat les germanes Fages es passejaven pel parc. En un banc hi havia una colla de senyorets que les contemplaven: elles vinga flirtejar amb aquell esguard tant encisador que tenen.

Ells, quatre, anant parlant, l'un deia: si fossim tres aniríem amb elles, però en sobra un.

Sabs que podem fer respon un altra; doncs a cara i creu i el que quedi derrotat despistarà.

O fan i la negre va tocar a en Santiago el Jankee que aixecant-se descontent diguè:

Em feu marxar a mi quan jo sóc capaç d'anar amb totes tres a la vegada, mes ja que m'ha tocat a mi me'n valg a fer companyia a la mona.

■ Cada jorn prop de les dos de la tarda un jovincell s'espera al carrer Cervantes, cantonada a la Rambla.

Espera a què passi la enjogassada i bonica modisteta figuerenca Matilde Socías.

Hi ha dies que està aguantant metxa més de mitja hora i total per veure-li les perles que té per dentetes la Matilde, quan li fa la mitja rialleta i li diu: passio-ho bé!

■ Xerrameca de dues «menegildas»:
—En aquest món per viure es necessita molta barra.

—Diga'm-ho a mí, que l'altre dia vaig haver d'«endinyar» un parell de mastegots a un fulano que m'havia pres per un piano.

■ Ella.—T'agrada?

Ell.—Molt.

Ella.—Quan me la compraràs?

Ell.—El dia que te la deixis posar per mí.
Total res: discutien sobre el punt de vista d'una camisa de l'aparador de can Fortunet.

■ —Vols venir?

tader defensor de les classes obreres com és D. Josep Soler Grau.

No obstant hem quedat coralment satisfets en veure com els operaris més significats d'Arts Gràfiques no havien aportat la seva firma a una ridícula com la que publicaven els periòdics locals "Empordà Federal" i "Nuevo Figueras". No esperàvem res menys d'ells.

Agustí Martí Lluch

Santiago Prats Vila

Josep Pujol Molinet

Dues paraules, de comentari

No volia, ni pensava amoinar-me per res, davant la infantilitat d'una criatura que recullen uns parions seus.

Per mí, a les rebequeries no val la pena de fé'ls-hi cas, puix que són taborinades que ja passen; però com que han pres la decidida determinació de respondre-les els honrats treballadors d'"Ideal" Tipografia, vull posar-hi un peu de comentari amb dues paraules meves.

Les pelles de fang, tant si toquen al qui volen macular, com si no li arriben, revelen un pòsit de brutícia que millor fóra servir-se'n per a femar.

Altrament, estimava que eren àdhuc homes aquells qui en disfruten l'aspecte i la forma; avui rectifico: hi han "taules llargues" que en l'escala de valors racionals són esperits curts; en canvi comprovo que xicots senzills tenen temperament d'homes grans.

Aquesta és una constatació de la que me'n congratulo, i que em desobreix la real i vertadera ponderació dels valors personals.

Res més a l'abjecte escupinada que me volia embrutar i esquitxa a llurs propis autors.

SOLER GRAU.

Venta en Rosas

Casa recién construída en la calle Pablo Iglesias (antes Trinidad) de planta [baja y un piso [gran azotea; da a dos calles.

Habitaciones con todo confort

RAZON:

Francisco Sabé

ESTANCO I

—A on vas?

—A clavar uns quants «claus».

A aquesta hora?

—Sí, ara plego i l'amo m'ha dit que agafés el martell i uns claus i que anés a clavar-los a la xertera de can Feliu que els hi ha caigut.

■ Diumenge al matí a la plaça dues criadetes boniques parlaven sobre el punt de vista següent:

—I diuen que et cases amb un que té pelles?

—Sí, filla, i que ja era hora, perquè fent de minyona havia de remenar l'arroç i l'es-cudella; i mentre que ara casant-me tindrè qui m'ho remeni tot!

■ Diuen que de les pelles de gat o gata en donen un dineral.

Vet aquí perquè la colla Xixiula sempre van en busca de «gatas»

Sastresas

chalequeras, que sepan confeccionar bien su trabajo, siendo muy bien retribuido,

F A L T A N

en la sastrería de Alfonso Sánchez

Assegut al marge

Val mes esser robat que lladre.

La riquesa, fins la robada legalment per meci de l'injusticia, és com la llum d'un incendi: quan ja ho ha destruït tot, s'apaga.

Per fort que siga el paidor, la riquesa amb l'injusticia arrapada, no es pa-eix. El qui la menja no es treurà mai de la boca el regust d'infern, per més perfídia que tingui en glopejar la llei: o es restitueix o es reventa.

Vosaltres em direu que n'hi ha molts que així l'han afamada i... tant cam-pants...

Ca..! Vosaltres no sabeu sinó que l'han menjada.., però això de cam-pant...

Jo vos dic que hi ha cada Enteri-tis...!

LOT.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA, Y TODO CONFORT PARA AL-QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torra Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:

AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)

Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen =

Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

NOTAS

DE LA CIUDAD

EL «Foment de la Sardana» anuncia una audición en la Rambla para el próximo viernes.

MAÑANA, a las diez de la noche tendrá lugar la clausura de curso de la Asociación de Música.

El concierto, IX de la serie, lo ejecutará la «Agrupació Coral de Música Antiga de Barcelona» bajo un variado programa en que se interpretará a Bach, Morera, Llobet, Palestrina, Waelrant, Orlande de Lassus, etc.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

EL recadero de Portbou señor Freixas al intentar subir al tren correo, mientras estaba en marcha, se embarazó, quedando suspendido del pasamanos con grave riesgo para su vida.

Fué milagrosamente salvado por dos empleados que corrieron en su auxilio. Se recuerda que es la segunda vez que le ocurre tal accidente al referido recadero.

:- ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

MAÑANA en la estación de carga, a las once y media se subastará una expedición de diez bocoyes de vino, con peso de 6.500 Kg. procedentes de abandono.

HEMOS notado desde ayer que por la mañana el reloj público de la parroquia no da las horas matinales. Que le arreglen la cuerda.

El despacho que el Notario Archivero de Protocolos de este distrito don Francisco Lovaco y de Ledesma tenía en la calle de Lasauca número 18, ha sido trasladado a la de Cervantes (antes San Pablo), número 19, bajo.

PARECE en breve tendremos ciertamente una boda distinguida. Los futuros son dos tórtolos de la buena sociedad: María de los Angeles ella; y Juan, el doncel.

Se vende EL CAFE COLON
INFORMARAN: Vilafant, 13, Figueras y Veinat de Salt, carretera de Gerona, 176, Gerona.

DISPONIBLE
un stock de cartes franceses pròpies pel poker, etc.

Raó en aquesta Imprempta.

COMPRESUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

HEMOS recibido el primer número de «La Pedregada», que por las trazas romperá muchos vidrios. Enhorabuena.

M. Morlius

MÉDICO

Tratamiento de la tuberculosis por el procedimiento del Dr. GIL ACEBEDO. Reflejo terapia: Procedimiento Dr. Asuero
Consulta: Jueves y Domingos de 11 a 1

Juan Maragall, 1

FIGUERAS

ESTA mañana, en la calle de La Junquera han cuestionado dos gitanos con formidable escándalo, llegando a las manos para mejor diversión del vecindario.

EL calor se deja sentir ya aprovechando la magnificencia de esta semana.

FALTA: aprenent adelantat que vulguí millorar.

RAÓ: BARBERIA MUNTADA
Muralla, 5 Figueras

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Diurne vinent, dia 14

Gran Cursa de Braus

Enrique Torres - Nicanor Villalta
Armillita Chico

EN principio quedó fijada el domingo por los representantes de Esquerra republicana Catalana reunidos en el «Centre d'Unió Republicana» de Gerona, la siguiente candidatura para diputados a las Constituyentes: don Luis Companys, don Salvador Albert, señor Puig d'Asprer, don Miguel Santaló y don Alberto Quintana y de León.

Parece ser que a última hora para dar satisfacción a determinado sector, será substituído don Luis Companys por el señor Camps y Arboix, o por don Carlos Jordá.

TAQUIGRAFÍA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

EL quincenal «Avant» en su primer número denuncia que en cierto centro y hasta algunos de sus directivos jugaban al «siete y medio». Siendo la comidilla del día, no ha habido ni un solo ciudadano que se haya preocupado de ello.

Es vend equip complert per soldat de quota completament nou.

BON PREU

Raó en aquesta impremta

HOY llegarán a nuestra ciudad los dos entusiastas que van a pie a Menton (Francia) para depositar una bandera en la tumba del insigne republico Blasco Ibáñez.

Llaureria, Lampisteria i Electricitat

:-: Joaquim Ribas :-:

Perelada, 56 Figueres

WATERS de gran calitat a 48 PTES.

Banyeres xapa acer desde 1'40 ptes.

Lavabos desde 65 Videts desde 60

Grans existències de LAMPARES de menjador desde 11 pessetes; de saló, desde 15.

Demaneu preus i pressupostos

Tipografia IDEAL, Muralla, 4- Figueres

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

WATERS

d'immillorable calitat a

48 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

El Vino de Quina Portolá **es el mejor aperitivo**

De venta en todas partes

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

**Projectes i
pressupostos**

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MATRIU: Passatge del Rellotge

Sucursal de Figueres

Casades de Codol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Ben aviat sortirà

la darrera obra històrica d'

A N T O N I P A P E L L

L'Empordà a la Guerra Carlina

AMP PROFUSSIO DE DADES INEDITES, BIOGRAFIES, FOLK-LORE I NARRACIONS GAIREBE OBLIDADES, D'INTERÉS I TRASCENDENCIA PALPITANS, COM HO DEMOSTRA EL SEU

I N D E X

PRIMERA PART

Capítols

- Pròleg.
I.—Antecedents
II.—Els primers homes.—Els primers fets.
III.—El Clero.
IV.—Guergué entra a l'Empordà.
V.—"Cabecilles".—La Milícia Nacional.
VI.—1837.
VII.—Junttes. Fortificacions. Contribucions.
VIII.—Conveni de Vergara.
IX.—Després del Conveni.—Poblacions.
X.—Els Trabucaires.—En què apareix Francesc Savalls.
XI.—Abdó Terrades.
XII.—Nous panorames.
XIII.—Alçament isabelí.
XIV.—El Castell de Sant Ferran de Figueres.
XV.—Narváez.
XVI.—Guerra dels Matiners.
XVII.—Febre republicana.
XVIII.—Revolució progressista.—Un nou heroi empordanès: Ramon Roger.
XIX.—Fi de la guerra dels Matiners.
XX.—Dies foscasts.
XXI.—Alçament de juliol de 1856.
XXII.—Mort d'Abdó Terrades.
XXIII.—Homes nous.—La llum d'un geni: Monturiol.

SEGONA PART

Capítols

- I.—Revolució del 28 de setembre,
II.—Insurrecció federal.
III.—Fluctuacions.
IV.—Preliminars d'una nova lluita.
V.—Savalls, torna.
VI.—En què continúa la lluita.
VII.—La República.
VIII.—La lluita en la República.
IX.—Foc de La Junquera.
X.—Vàries accions.
XI.—Tropes, uniformes, armes.
XII.—Foc de Figueres.
XIII.—Altres partides.
XIV.—Homes, idees, fets.
XV.—Foc de Castelló.
XVI.—L'Hostal de la Corda.
XVII.—El declivi.
XVIII.—Acabament de la guerra.
Epíleg.
Bibliografia.
Fons.
Periòdics.

No deixeu d'adquirir aquesta obra de gran interès tots els que estimeu el gloriós passat del nostre Empordà